

MINISTERSTVO VNITRA ČR
Odbor azylové a migrační politiky
Oddělení pro pracovní migraci I.
Hněvkovského 30/65, 617 00 Brno

Generální konzulát ČR LVOV	
Vyvěšeno dne	01.05.2025
Svěšeno dne	17-05-2025

Č. j.: OAM-91928-26/ZM-2021

Brno, 18. 03. 2025

Počet stran: 4

Pan

ILKANYCH Viktor

nar. **04. 09. 1997**

stát. příslušnost: **Ukrajina**

adresa v zemi trvalého pobytu: **Hirky 14, Dovhe 901 54, Zakarpatská oblast, Ukrajina**

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky, jako správní orgán příslušný dle § 165 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 30. 06. 2023 (dále jen „zák. č. 326/1999 Sb.“), rozhodlo ve správním řízení o žádosti o vydání zaměstnanecké karty, kterou dne 29. 11. 2021 podal pan **ILKANYCH Viktor**, nar. **04. 09. 1997**, státní příslušnost: **Ukrajina**, adresa v zemi trvalého pobytu: **Hirky 14, Dovhe 901 54, Zakarpatská oblast, Ukrajina** (dále jen jako „účastník řízení“), takto:

ž á d o s t s e z a m í t á

a zaměstnanecká karta se dle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb., n e v y d á , n e b o ť b y l a z j i š ť e n á j i n á z á v a ŝ n á p ř e k á ŝ k a p o b y t u c i z i n c e n a ú z e m í .

Odůvodnění:

Dne 29. 11. 2021 podal účastník řízení na Generálním konzulátu České republiky ve Lvově žádost o vydání zaměstnanecké karty na území České republiky dle § 42g odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. Z úředního tiskopisu žádosti vyplývá, že účastník řízení hodlá být zaměstnáván na pracovní pozici uvedené v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty (dále jen „EVP“M“) pod číslem 23 238 280 786 (č. žádosti: 3 949 852 320).

Předně ovšem správní orgán poznamenává, že v rámci posouzení žádosti a rozhodnutí o ní postupuje dle znění zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 30. 06. 2023, a to v souladu s čl. IV odst. 1 zákona č. 173/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, a rovněž zákon č. 326/1999 Sb., a další související zákony.

Správní orgán tedy posuzoval, zda jsou v případě žádosti účastníka řízení splněny zákonné podmínky pro vydání zaměstnanecké karty.

Základní podmínky pro vydání zaměstnanecké karty stanoví zák. č. 326/1999 Sb. v § 42g odst. 2. Dle § 42g odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud a) je účelem jeho pobytu na území zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, b) uzavřel pracovní smlouvu, dohodu o pracovní činnosti nebo smlouvu o smlouvě budoucí, v níž se strany zavazují v ujednané lhůtě uzavřít pracovní smlouvu nebo dohodu o pracovní činnosti obsahující ustanovení,

ze kterého vyplývá, že bez ohledu na rozsah práce měsíční mzda, plat nebo odměna cizince nebude nižší než základní sazba měsíční minimální mzdy; týdenní pracovní doba v každém základním pracovněprávním vztahu musí činit nejméně 15 hodin a c) má odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání a tato podmínka vyplývá z charakteru zaměstnání nebo ji stanoví mezinárodní smlouva.

Z náležitostí doložených k žádosti vyplývá, že účastník řízení hodlá být zaměstnáván na volném pracovním místě u zaměstnavatele MADRE-CAT s.r.o., IČ: 084 46 326, se sídlem: Horní 1226, 357 35 Chodov, které je součástí EVPM pod č. 23 238 280 786. Dle údajů zde uvedených by účastník řízení měl být zaměstnán u výše uvedeného zaměstnavatele na pracovním místě, které je charakterizováno pomocí klasifikace CZ-ISCO jako „Stavební údržbářství budov a inženýrských děl (71191)“. K žádosti účastník řízení předložil pracovní smlouvu ze dne 12. 11. 2021, z níž vyplývá, že tento bude u výše uvedeného zaměstnavatele zaměstnán za měsíční mzdu 22 200 Kč a pracovní doba bude činit 40 hodin týdně.

Správní orgán v řízení o této žádosti zkoumal, zda účastník řízení splňuje podmínky, které zákon stanoví pro vydání zaměstnanecké karty. Shledal, že podmínky pro vydání tohoto pobytového oprávnění jsou splněny a zaměstnanecká karta může být při splnění dalších podmínek uvedených v předkládací zprávě ze dne 02. 03. 2022 vydána (předkládací zpráva vedena ve spise pod č. j. OAM-91928-15/ZM-2021).

Dle § 169t odst. 7 zák. č. 326/1999 Sb. se v případě vydání povolení k dlouhodobému pobytu (tedy i zaměstnanecké karty) vydáním rozhodnutí rozumí převzetí průkazu o povolení k pobytu. Ve smyslu § 151 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zák. č. 500/2004 Sb.“) dnem převzetí dokladu účastníkem řízení nabývá rozhodnutí právní moci a právních účinků. Do doby převzetí průkazu o povolení k dlouhodobému pobytu (tedy i zaměstnanecké karty) lze tedy původní závěr správního orgánu, že cizinec splňuje podmínky pro vydání zaměstnanecké karty, přehodnotit, zejména v případě, že jsou zjištěny nebo nastanou nové skutečnosti, které jsou důvodem nevyhovění žádosti. V případě účastníka řízení taková situace nastala.

Dne 08. 11. 2024 správní orgán obdržel sdělení k žádosti ze dne 07. 11. 2024, v němž zaměstnavatel účastníka řízení, společnost MADRE-CAT s.r.o., IČ: 084 46 326, informuje správní orgán o tom, že již nemá zájem zaměstnat výše uvedeného účastníka řízení (ve spise vedeno pod č. j. OAM-91928-22/ZM-2021).

Dle § 46 odst. 6 písm. a) zák. č. 326/1999 Sb. ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává z důvodů uvedených v § 56, s výjimkou důvodu uvedeného v § 56 odst. 1 písm. f) téhož zákona.

Dle § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb. dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí (a zaměstnaneckou kartu tedy nevydává), jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.

Správní orgán na základě shora zjištěných skutečností dospěl k závěru, že vydání zaměstnanecké karty účastníku řízení brání jiná závažná překážka, spočívající v tom, že účastník řízení nemůže být ve skutečnosti zaměstnáván na volném pracovním místě, jehož číselné označení uvedl do úředního tiskopisu své žádosti, jelikož zaměstnavatel, který toto volné místo ohlásil, správnímu orgánu oznámil, že již nemá zájem o spolupráci s výše uvedeným účastníkem řízení. Z tohoto důvodu nelze účastníku řízení zaměstnaneckou kartu vydat, neboť by nemohl plnit účel svého pobytu na území.

Nutno poznamenat, že zák. č. 326/1999 Sb. nijak nedefinuje, co je třeba rozumět pod pojmem „jiná závažná překážka“ či „závažná překážka“. Je nepochybné, že pojmem „jiná závažná překážka pobytu cizince na území“, který je uveden v § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb., je bezesporu myšlena skutečnost, která je odlišná od ostatních konkrétněji vymezených důvodů pro neudělení (nevydání) povolení k dlouhodobému pobytu uvedených v § 56 odst. 1 písm. a)-i) a k)-m) a v odst. 2 téhož ustanovení zák. č. 326/1999 Sb., a že jde o skutečnost, která je obdobně závažná.

Pojem „závažná překážka pobytu cizince na území“ je pak tzv. neurčitým pojmem právním, jehož obsah je třeba vymezit s ohledem na konkrétní případ a jeho okolnosti, s ohledem na smysl zákonného ustanovení, v němž je použit a konečně i vzhledem k právní úpravě upravující příslušnou oblast právních

vztahů. Tedy v našem případě jde o právní úpravu pobytu cizinců na území ČR. V neposlední řadě je při tomto vymezení nutno dbát základních zásad postupu správních orgánů, jak jsou vymezeny ve správním řádu.

Dle § 42g odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb. platí, že se zaměstnaneckou kartou rozumí povolení k dlouhodobému pobytu opravňující cizince k přechodnému pobytu na území delšímu než 3 měsíce a k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta vydána.

V návaznosti na to zákon č. 326/1999 Sb. v § 42g odst. 2 písm. a) stanoví, že žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud je účelem jeho pobytu na území zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty.

Základním předpokladem pro vydání zaměstnanecké karty je tedy to, že bude prokázáno, že účelem pobytu žadatele o toto pobytové oprávnění bude výkon práce na volné pracovní pozici uvedené v EVPM.

V tomto ohledu se v úpravě zaměstnaneckých karet zřetelně projevuje princip, na němž je celý zákon o pobytu cizinců postaven, tedy, že každý pobyt cizince na území, není-li pobytem trvalým, musí být odůvodněn nějakým konkrétním účelem. Tímto účelem je zpravidla nějaká aktivita, které se bude cizinec na území ČR věnovat. Toto vyplývá například již z § 31 odst. 1 písm. b) zák. č. 326/1999 Sb., který stanoví, že cizinec je k žádosti o vydání dlouhodobého víza (a tedy i zaměstnanecké karty) povinen předložit doklad prokazující účel jeho pobytu na území. Ačkoliv zák. č. 326/1999 Sb. cizinci výslovně nestanoví povinnost účel pobytu na území plnit, jeho neplnění „sankcionuje“ zrušením tohoto pobytového oprávnění. Tedy jinými slovy zák. č. 326/1999 Sb. předpokládá, že cizinec bude plnit účel pobytu, pro který mu byl pobyt na území ČR povolen, a to po dobu, po kterou mu bylo na území ČR dovoleno pobývat. Proto se také doba platnosti řady pobytových oprávnění odvíjí od doby trvání tohoto účelu.

Otázce, co je třeba rozumět „plněním účelu povoleného pobytu“, se také opakovaně věnovala judikatura. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. 01. 2012, čj. 9 As 80/2011-69, výslovně konstatoval, že „*plnění účelu, pro který byl cizinci pobyt povolen, musí být fakticky naplněno. Jinými slovy, aby mohlo být konstatováno plnění účelu, pro který byl stěžovateli pobyt povolen, tj. podnikatelská činnost, musela být v předmětném období alespoň převážně vykonávána, což není naplněno pouhým případným úsilím o její provozování.*“ V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud odkázal též na své předchozí rozhodnutí ze dne 27. 12. 2011, čj. 7 As 82/2011-81, v němž dovodil, že účelem pobytu zákonodárce zcela jistě nemínil pouze formální zapsání se do příslušných rejstříků, „*aniž by podnikatelská činnost byla fakticky na území České republiky vykonávána, neboť by tak došlo k obcházení smyslu a pravidel zákona. Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti musí být skutečně na území České republiky vykonávány.*“

Dokladem osvědčujícím účel pobytu na území v případě žadatele o vydání zaměstnanecké karty je tedy především pracovní smlouva, dohoda o pracovní činnosti nebo smlouva o smlouvě budoucí, kterou je žadatel povinen předložit ke své žádosti jako její náležitost. Tento dokument však sám o sobě neprokazuje, že žadatel bude skutečně tento účel plnit, je pouze předpokladem, aby jej mohl plnit. Nemá-li zaměstnavatel, se kterým cizinec uzavřel některou z těchto smluv, již zájem cizince z jakéhokoliv důvodu zaměstnávat, je zřejmé, že tento nebude plnit účel povoleného pobytu (zaměstnanecké karty). Odpadá tím tedy základní důvod, proč by cizinci mělo být umožněno na území ČR pobývat.

V tomto smyslu tedy podle názoru správního orgánu konstituuje jinou závažnou překážku pobytu cizince na území situace, kdy je zjištěno, že by po příjezdu na území účel povoleného pobytu nemohl plnit. V případě zaměstnanecké karty by tedy nemohl vykonávat práci na volné pracovní pozici uvedené v EVPM, ať již z důvodu faktické neexistence takového volného místa nebo pro nezájem zaměstnavatele jej zaměstnávat.

K obdobnému závěru dospěl také Nejvyšší správní soud, a to v rozsudku ze dne 25. 01. 2018, č. j. 4 Azs 248/2017-37, kde uvedl následující: „*Provedené dokazování potvrzuje, že se stěžovatel do nepříznivé situace dostal na základě okolností, které byly na jeho vůli nezávislé. Ani tento fakt však není způsobilý zhojit skutečnost, že stěžovatel nemůže plnit účel pobytu předpokládaný zaměstnaneckou*

kartou, tedy být zaměstnán na pracovním místě leštiče nástrojů a kovů u zaměstnavatele Bohemia Works Group, družstvo. Podle Nejvyššího správního soudu v projednávané věci převažuje zájem státu na dodržování předpisů regulujících pobyt cizinců na území České republiky s tím, že na plnění účelu pobytu je nezbytné nahlížet jako na kategorii objektivní, nezávislou na vůli cizince. Pokud cizinec nemůže plnit účel pobytu, jedná o okolnost, která představuje závažnou překážku pobytu zamezující vydání zaměstnanecké karty.“

Správní orgán tedy podobně jako Nejvyšší správní soud shledává jinou závažnou překážku pobytu účastníka řízení na území ve skutečnosti, že by nemohl plnit účel zaměstnanecké karty, neboť výše uvedený zaměstnavatel správnímu orgánu sdělil, že již nemá zájem zaměstnat výše uvedeného účastníka řízení.

S ohledem na výše uvedené správní orgán v souladu s § 36 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb. vyzval dne 12. 11. 2024 účastníka řízení k uplatnění práva vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí (ve spise vedeno pod č. j. OAM-91928-23/ZM-2021). Vzhledem k tomu, že žádost byla podána na zastupitelském úřadu, správní orgán učinil součástí uvedené výzvy i seznam podkladů, ze kterých bude při rozhodnutí o žádosti vycházet a co je jejich podstatným obsahem. Uvedená písemnost byla účastníku řízení doručena prostřednictvím veřejné vyhlášky dne 16. 01. 2025. V uvedené výzvě byla účastníku řízení správním orgánem stanovena lhůta k vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí v délce 10 dnů ode dne doručení této písemnosti. Účastník řízení však svého práva vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí ve stanovené lhůtě ani do dnešního dne nevyužil. Vzhledem k tomu, že vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí či navržení doplnění dokazování je právem účastníka řízení, a nikoliv jeho povinností, přistoupil správní orgán k vydání tohoto rozhodnutí.

S ohledem na uvedené má správní orgán za to, že v řízení byl náležitě zjištěn a prokázán důvod pro zamítnutí žádosti a nevydání zaměstnanecké karty dle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb., tedy existence jiné závažné překážky pobytu účastníka řízení na území.

Vzhledem k zjištěnému správní orgán rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, a to dle § 81 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve spojení s § 170b odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění. Podle § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky, a to dle § 83 odst. 1 správního řádu ve lhůtě do 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

Mgr. Taťána Janíčková, DiS.
vedoucí Oddělení pro pracovní migraci I.

